

[Thisted Knudsen.]

manglende kundgørelse af lovene, er i overensstemmelse med forfatningens forudsætninger. Efter min opfattelse må enhver regering være forpligtet til uden unødigt ophold at drage omsorg for, at de af rigsdagen vedtagne love føres ud i livet, således at de så hurtigt som muligt kan blive gældende ret. Det kan ikke være sådan, at den til enhver tid siddende regering egenmægtigt afgør, hvornår en af rigsdagen vedtagne lov træder i kraft. Dette ville efter min opfattelse være en meget uheldig praksis, som ikke bør vinde indpas i vor forfatning. På baggrund af disse bemærkninger skal jeg derfor tillade mig at spørge den højtærede statsminister, om han anser det for at være overensstemmende med forfatningen, at landbrugsministeriet gennem måneder undlader at offentliggøre love, der er vedtaget af rigsdagen og stadfæstet i statsrådet.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg er enig med forespørgeren i, at det rigtigste naturligvis vil være, at love offentliggøres ved indrykkelse i lovtidende, så snart de er stadfæstet i statsråd, uanset om de træder i kraft straks eller senere, og jeg finder, at hvis administrationen indlod sig på at undertrykke vedtagne og stadfæstede love ved at udsætte kundgørelsen af politiske eller andre ikke saglige grunde, så ville det være i allerhøjeste grad forkasteligt. Nogen større fare er der nu næppe for, at sådant skulle ske, da offentligheden jo kender lovene fra rigsdagsarbejdet og der altid, når en lov er stadfæstet, gives offentligheden meddelelse herom i statstidende. Det, der har foreligget nu, og iøvrigt også er forekommet i tidligere tilfælde, er det, at administrationen, i dette tilfælde landbrugsministeriet, har fået vedtaget og stadfæstet love, der forudsætter, at der, før de nye lovregler kan træde i funktion, foreligger udarbejdet et nødvendigt teknisk administrativt apparat, som først har kunnet skabes efter lovenes vedtagelse. Dette har i nogle tilfælde ført til, at man fra landbrugsministeriets side har anset det for en praktisk fremgangsmåde at udsætte lovens kundgørelse, indtil man kan overse, at administrationens tilrettelæggelse og de forskellige til loven knyttede bestemmelser i fornødent omfang kan være færdigudformede ved lovens ikrafttræden. De love, der er tale om, indeholder iøvrigt alle bestemmelser om, at de træder i kraft et længere tidsrum efter at de har været indrykket i lovtidende.

For tiden findes i landbrugsministeriet følgende stadfæstede, men endnu ikke kundgjorte love:

- 1) Lov om landbrugsejendomme, stadfæstet den 31. marts 1949,
- 2) Lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme, stadfæstet den 31. marts 1949,
- 3) Lov om jordfordeling mellem landejendomme, stadfæstet den 25. april 1949,
- 4) Lov om indenrigs kødkontrol, stadfæstet den 12. april 1949.

I de to førstnævnte love bestemmes, at de træder i kraft 3 måneder efter at de har været indrykket i lovtidende. Det er oplyst for mig, at lovene agtes indrykket den 1. juli d. a., således at de kan træde i kraft den 1. oktober s. å.

Loven om jordfordeling træder i kraft 1 måned efter, at den har været indrykket i lovtidende, og det er tanken, at den skal indrykkes den 1. september d. å., således at den kan træde i kraft den 1. oktober s. å.

Loven om kødkontrol træder i kraft 3 måneder efter at den har været indrykket i lovtidende. Det er tanken, at den skal indrykkes den 1. oktober d. å., således at den kan træde i kraft den 1. januar 1950.

Det er ikke en ny praksis, landbrugsministeriet her har påbegyndt. Under skiftende regeringer har den samme fremgangsmåde, hvor det var nødvendigt, været fulgt. Jeg kan fra de senere år nævne følgende eksempler:

- 1) Lov af 13. april 1938 om handel med foder- og gødningsstoffer samt grundforbedringsmidler, optaget i lovtidende den 3. april 1939 som lov nr. 135.
- 2) Lov af 9. juni 1948 om oprettelse og supplerung af mindre landbrug m. m. (statshusmandsloven) og den dertil knyttede udlånslov, optaget i lovtidende den 1. august 1948.

Fra noget længere tid tilbage kan nævnes bl. a. lov af 14. april 1905 om tvangsakkord udenfor konkurs og om udvidelse af adgangen til tvangsakkord under konkurs, optaget i lovtidende den 8. juni 1906.

Jeg er naturligvis klar over, at den fulgte praksis ikke i alle tilfælde er fuldt tilfredsstillende. Hovedreglen bør, som jeg har sagt, være, at love skal bekendtgøres, så snart de er stadfæstet. Denne hovedregel vil ofte medføre, at loven enten må indeholde bestemmelser om længere ikrafttrædelsesfrist end nu sædvanlig anvendt, eller at det i loven bestemmes, at ikrafttrædelsesdatoen fastsættes senere ved kongelig anordning.